

підприємствах, в установах, організаціях України, регулюються законодавством сторони працевлаштування та міжнародними договорами (угодами) України.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Гоцуляк В.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри господарсько - правових дисциплін ННІПП НАВС Гелич Ю.О.

Кожна держава потребує ефективної фондової біржі, як джерела залучення інвестиційних ресурсів, якими вона не в змозі забезпечити підприємства, організації, корпорації самостійно. Відповідно до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» українська біржа утворюється у формі товариства або дочірнього підприємства об'єднаннями торговців цінними паперами, не менше ніж двадцятьма засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, або їх об'єднанням, що налічує не менше ніж двадцять торговців цінними паперами.

Обсяг укладених угод є одним з основних чинників, що характеризують привабливість місць розміщення та успішність реалізації цінних паперів. Чим більше угод з купівлі-продажу цінних паперів було укладено в один день на фондовій площадці тим більше потенційних інвесторів працюють на цій площадці, і як наслідок підвищується вірогідність вдалого розміщення цінних паперів по вигідній для учасників торгів ціні. Середньоденний обсяг угод по українському фондовому ринку є меншим, ніж середньоденний обсяг угод по окремих фондових біржах світу.

Ще одним недоліком є відсутність в Україні чіткого механізму щодо залучення, перерозподілу капіталу та його спрямування в реальний сектор. Одним з основних функцій фондового ринку є операції з деривативами, які в Україні майже не розвинуті (менше 1% від загального обсягу виконаних договорів), що перешкоджає запровадити додаткові інструменти хеджування фінансових ризиків та підвищити можливість визначення в майбутньому ситуації на товарному, фондовому та валютних ринках.

Законодавчо неврегульованим залишається питання обігу похідних цінних паперів. Ринок деривативів в Україні представлений ф'ючерсними контрактами та опціонами. Однією з найбільших проблем фондового ринку залишається недотримання стандартів корпоративного управління, а саме недостовірність наведеної інформації емітентом та недостатньо неврегульоване питання доступу акціонерів до проспекту емісії.

Сучасний механізм системи органів управління фондовою біржею в Україні ґрунтується на сукупності правових норм, які часто порушуються. Це призводить до масштабних фінансових зловживань. Тому ринкова модель економіки України потребує створення ефективного механізму державного управління вітчизняних фондових бірж. Ураховуючи наслідки нинішньої фінансової кризи, державне управління фондового ринку повинно бути спрямоване на

стимулювання має поєднуватися з механізмом суворої відповідальності за невиконання норм законодавства.

ЩОДО ПИТАННЯ ФІНАНСУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Воробей В.М., студент ННІП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри господарсько-правових НІЛЛ НАВС Пожидаєва М.А.

Виділення коштів з бюджету на забезпечення діяльності апарату законодавчої та виконавчої влади, управління, правоохоронної діяльності, обороноздатності країни, здійснюється шляхом кошторисно-бюджетного фінансування. Даний метод забезпечує відповідність дохідної та видаткової частин кошторису, тобто фінансування планових витрат тієї чи іншої бюджетної сфери відбувається в повному обсязі. Крім того, кошторисне фінансування передбачає жорсткий та постійний фінансовий контроль за витрачанням грошових коштів.

Разом з тим, погоджуючись з думкою вченого Нечипорука Н.В., слід зазначити, що вважається необхідним вирішення найгостріших та актуальних проблем кошторисного фінансування, які існують наразі в Україні, а саме: проблема раціонального використання бюджетних коштів; проблема залишкового методу фінансування; відсутність суспільного ефекту від використання бюджетних коштів; фінансування бюджетних установ, не враховуючи реальних потреб у бюджетних коштах; недосконалість нормативно-законодавчої бази.

На сьогодні поряд з питанням фінансування правоохоронних органів потрібно розглядати і децентралізацію органів МВС. Ключова умова реформи полягає у відсутності додаткових фінансових витрат. Підвищення зарплат та матеріального забезпечення планується лише за рахунок урізання інших видатків і скорочення чисельності. Передача функцій на місцевий рівень здійснюється разом з фінансуванням. Тобто фінансування, яке надходило з центру, передається місцевим радам. Необхідність фінансування за рахунок місцевих бюджетів зумовлена завданнями, які планується поставити функціями муніципальної міліції. Проте, приступаючи до реформування, потрібно пам'ятати: неможливо провести реформу органів МВС України, не зачепивши прокуратуру та СБУ. Водночас повинні початися реформи судів, державної служби та фіскальних органів.

У зв'язку з прийняттям ЗУ «Про Національну гвардію України» та ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 13.03.2014 р. замість внутрішніх військ МВС України у складі системи Міністерства внутрішніх справ України сформовано Національну гвардію України, яка є військовим формуванням з правоохоронними функціями. Все це потребує збільшеного фінансування як Національної гвардії у складі МВС України, так і Збройних Сил України, про що і повідомив 17 березня 2014 року на пленарному засіданні Верховної Ради України О. Турчинов. За словами Міністра фінансів України О.Шлапака, існує потреба у перерозподілі видатків у Державному бюджеті на 2014 рік. Також він повідомив, що